మిడ్‌నైట్ ఛానెల్

-పెద్దాడ మూర్తి

ప్రతి మనిషికి ఒక బలహీనత వుంటుంది. ఆ బలహీనత కూడా మొదట్లో బలంగానే కనిపించవచ్చు. కానీ, అది ఎదుటివాడికి లొంగే పాయింట్ మాత్రం ఖచ్చితంగా వుంటుంది. ఆ పాయింట్ కోసమే మనం వెయిట్ చెయ్యాలి.

సునీతలో ఆ బలహీనమైన పాయింట్ ఎప్పుడు వెలికితీసి ఆమెను దారిలోకి తెచ్చుకుందామా అని ఆలోచిస్తున్నాడు విఘ్నేష్. ఇలా ఆలోచిస్తున్నాడే కాని, అతనికి గాఢమైన నమ్మకం వుంది- తను కాస్త గట్టిగా ప్రయత్నిస్తే సునీతే వచ్చి ఒళ్లో వాలుతుందని. ఈ నమ్మకానికి పునాదిగా అతను కొన్ని రీజనింగ్స్ పెట్టుకున్నాడు. సునీతకు కావలసింది డబ్బు. కావలసినంత అందం పుష్కలంగా వుంది కాని, దాన్ని దాచేటంత దుస్తులు లేవు. కాబట్టి దరిద్రం ఆమె బలహీనత. తన అవసరాలు తీర్చుకునేందుకు ఒక ఉపాధి కాని, ఉద్యోగం కానీ చూసి పెట్టమని చాన్నాళ్లుగా బ్రతిమాలుతోంది. సో- దరిద్రం ఆమె బలహీనత కాబట్టి, ఇదే పాయింట్ మీద దెబ్బకొట్టి సునీతను తన దార్లోకి, తన ఇంట్లోకి, తన ఒళ్లోకి తెచ్చుకోవాలన్నది విఘ్నేష్ ఆలోచన, ప్రయత్నం కూడా!

❀❀❀

24 ఏళ్లుంటాయి సునీతకు. దరిద్రం ఉండడానికి అవసరమైన అన్ని కారణాలూ ఆమెకున్నాయి. కనుక ప్రస్తుతానికి దరిద్రమే సావాసం చేస్తోంది.

లేమిలో పుట్టిన వాళ్ల అందాన్ని జనరల్‌గా అంతా బురదలో పుట్టిన పంకజంతో పోలుస్తూ వుంటారు. కాని, అందం రీత్యా పోల్చాలంటే- సునీత గుడిసెలో వెలుగుతున్న కోహినూర్ వజ్రం లాంటిది. యవ్వనం అనేది ఆమె ఒంటి మీదకు చాలా ముందుగానే వచ్చేసింది. అది ఏరోజు కారోజు పెరుగుతోందే కానీ కనీసం మాయను కూడా లేదు.

వీక్‌నెస్

సాదా చీర కట్టుకున్నా మారువేషంలో వున్న మాధురీదీక్షిత్ లానే అనిపించేది.

వెలిసిపోయిన గాజులు వేసుకున్నా వెరైటీ కోసం అలా చేసిన హీరోయిన్‌లానే వుండేది.

ఆమె వుండేది ఒక చిన్న ఇంట్లో. తల్లీ తండ్రీ చిన్నప్పుడే పోయారు. ఉన్న ఒక్కగానొక్క అన్నయ్యా తన తిరుగుళ్లలో తను బిజీగా వుంటాడు.

మొత్తానికి చిన్నప్పటి నుంచి తన కాళ్ల మీద తను నిలబడే బి.ఏ. వరకూ చదువుకొంది సునీత.

అలా ఎలా చదివింది అంటే ఒకే ఒక చిన్న జవాబు- సునీతకు ఈ శారీరక పవిత్రతలు, శీలాలు వంటి వాటిమీద పెద్దగా నమ్మకం లేదు. అలాగని ఆమె ఇప్పటివరకూ పూర్తిగా చెడిపోలేదు.

ఇందుకో నిదర్శనం లాంటి సంఘటన ఆమె పదవతరగతి చదువుతుండగా జరిగింది.

అప్పటికే యవ్వనం ఆమె అణువణువునా అందంగా తిష్టవేసింది.

ఒళ్లు అప్పుడప్పుడే నునుపు దేరుతోంది. చెక్కిలి మీద పుట్టిన తొలి మొటిమ చిగురించిన వయసులా వుంది. గుండ్రాలు దిద్దడం నేర్చుకొంటున్న శరీరం చూసేవాళ్ల కళ్లని అయస్కాంతంలా ఆకర్షిస్తోంది.

పదవ తరగతి పరీక్షలు పూర్తయి పోయాయి. ఆఖరి పరీక్ష రాసి ఇంటికి వెళ్లేముందు ఆ స్కూల్ హెడ్‌మాస్టర్ ఇంటికి వెళ్ళింది సునీత.

ఆయన వయసు నలభై ఐదుకు అటూ ఇటూగా వుంటుంది. కనుచీకటి పరుచుకుంటున్న వేళ తన ఇంటిముందు ఎవరో సంశయంగా తచ్చాడడం గమనించి బైటికి వచ్చి చూశాడాయన. సునీత వుంది.

''ఏమ్మా సునీతా... ఇలా వచ్చావ్... బయటే నిలబడిపోయావేమిటి? లోపలకు రా!'' అన్నాడు.

మొహమాటంగానే లోనికి అడుగు పెట్టింది సునీత.

''ఏం ఫరవాలేదు. ఇంట్లో ఎవరూ లేరు... ధైర్యంగా రా'' మొదటిసారి అతను ధైర్యం చేసి సునీత భుజం మీద చెయ్యివేశాడు. ఆ స్పర్శకి అతని రక్తం జివ్వున లాగింది. ఇంట్లో ఎవరూ లేరన్న విషయం సునీతకు తెలుసు. తను వెడితే హెడ్‌మాస్టర్ సాదరంగా ఆహ్వానిస్తాడన్న విషయం కూడా తెలుసు.

స్పెషల్‌గా ఇంగ్లీష్ క్లాసులు చెబుతున్నప్పుడు తన ఒంటిమీద అతుక్కుపోయే హెడ్ మాస్టారు చూపులు ఆ విషయం సునీతకు బోధపడేలా చేశాయి.

బిడియంగానే కుర్చీలో కూర్చుంది.

''ఉండు... మంచినీళ్లు తెస్తాను'' లోనికి వెళ్లి రెండుగ్లాసుల మంచినీళ్లు తెచ్చి తను ఎదురుగా వున్న కుర్చీలో కూర్చున్నాడు.

''చెప్పమ్మా'' అన్నాడు.

గొంతు సవరించుకుంది సునీత.

''పరీక్షలు బాగా రాశాను మాస్టారూ... క్లాసొస్తుందన్న నమ్మకం ఉంది.''

''మరి ఇంకేమిటి''

''అదే మాస్టారూ... ఆ తరువాత పై చదువులు చదవడానికి...''

అర్ధాంతరంగా ఆగిపోయింది.

నవ్వాడాయన.

'ఒక్క క్షణం' అని తన డ్రాయరు సొరుగులో నుంచి ఒక హాఫ్ బాటిల్ బైటకు తీశాడు.

''వేరెలా అనుకోకు... ఎప్పుడైనా ఎవరూ ఇంట్లో లేనప్పుడు... అంటూ గ్లాసులో మందు పోసుకుని నీళ్లు కలుపుకొని నెమ్మదిగా 'సిప్' చేశాను. ఈసారి

అప్పటికే అతని చెయ్యి సునీత భుజం చుట్టూ పడింది. ఆమెని తనకు దగ్గరగా లాక్కుంటున్నాడాయన. వారించే ప్రయత్నం చేయలేదు సునీత. దాంతో అతనికి మరింత ఉత్సాహం కలిగింది.

నెమ్మది నెమ్మదిగా ఆమెను పూర్తిగా హత్తుకున్నాడు. విరిసీ విరియని మొగ్గని ఆఘ్రూనించడంలో వున్న అనుభూతి అతనికి క్రమంగా అవగతమవుతోంది. అతని చెయ్యి భుజం మీద నుంచి వీపు మీదకు వెళ్లి ఆమె జాకెట్ హుక్స్‌ని విప్పుతోంది.

దాదాపుగా 'ఏం చేసుకున్నా అతనిష్టం' అన్నట్లు

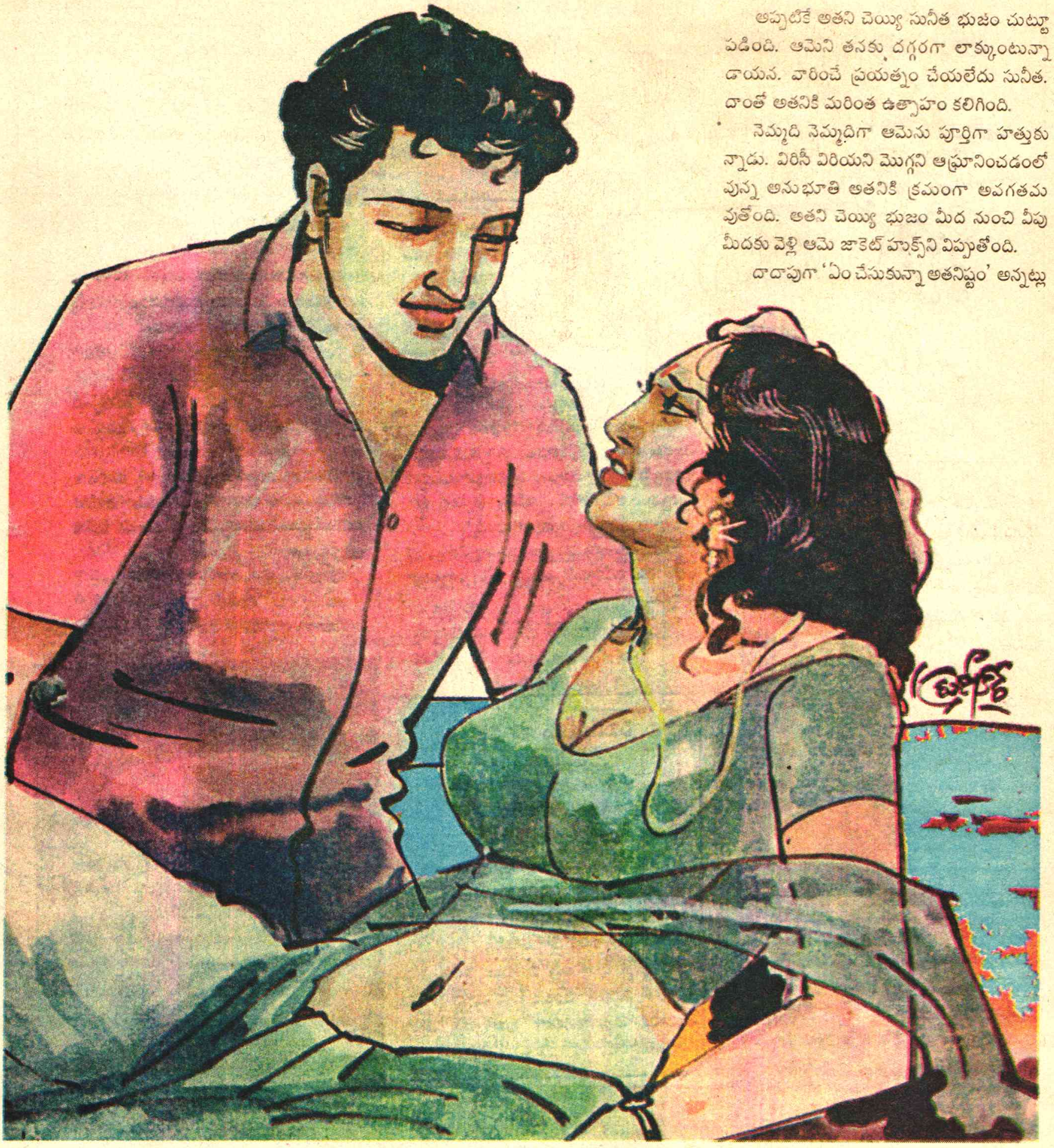

అతను తను కూర్చున్న వైపుకు నెమ్మదిగా కదలడం గమనించింది సునీత.

చెప్పడం ప్రారంభించింది.

''మీకు తెలుసుగా మాస్టారూ... వెనకా ముందూ ఎవరూ లేరు. ఉన్న అన్నయ్య ఎక్కడికి వెడతాడో, ఎప్పుడు వస్తాడో తెలీదు. ఈ పరిస్థితుల్లో చదువు కూడా లేకపోతే నా పరిస్థితి...''

''అవును సునీతా... అందుకే కదా ఎప్పుడూ నిన్ను చదువుకోమని చెబుతూ వుంటాను''

''కానీ ఇప్పుడు అది జరిగే అవకాశాలు కనిపించడం లేదు మాస్టారూ''

''నేనుండగా నీకా కష్టం రానిస్తానా సునీ....'' మాట ముద్ద ముద్దగా రావడం ప్రారంభించింది మాస్టారికి.

వుండిపోయింది సునీత.

కాసేపట్లో జాకెట్ కిందపడింది. ఆమె బ్రా వేసుకోలేదు. తిరుగుబోతుతనం వల్ల కాదు, కొనడానికి డబ్బుల్లేక.

నగ్నంగా వున్న ఆమె స్థనయుగళాలు అతని కళ్లకు విందు చేస్తున్నాయి.

గాఢంగా కౌగిలించుకున్నాడు సునీతను. తను

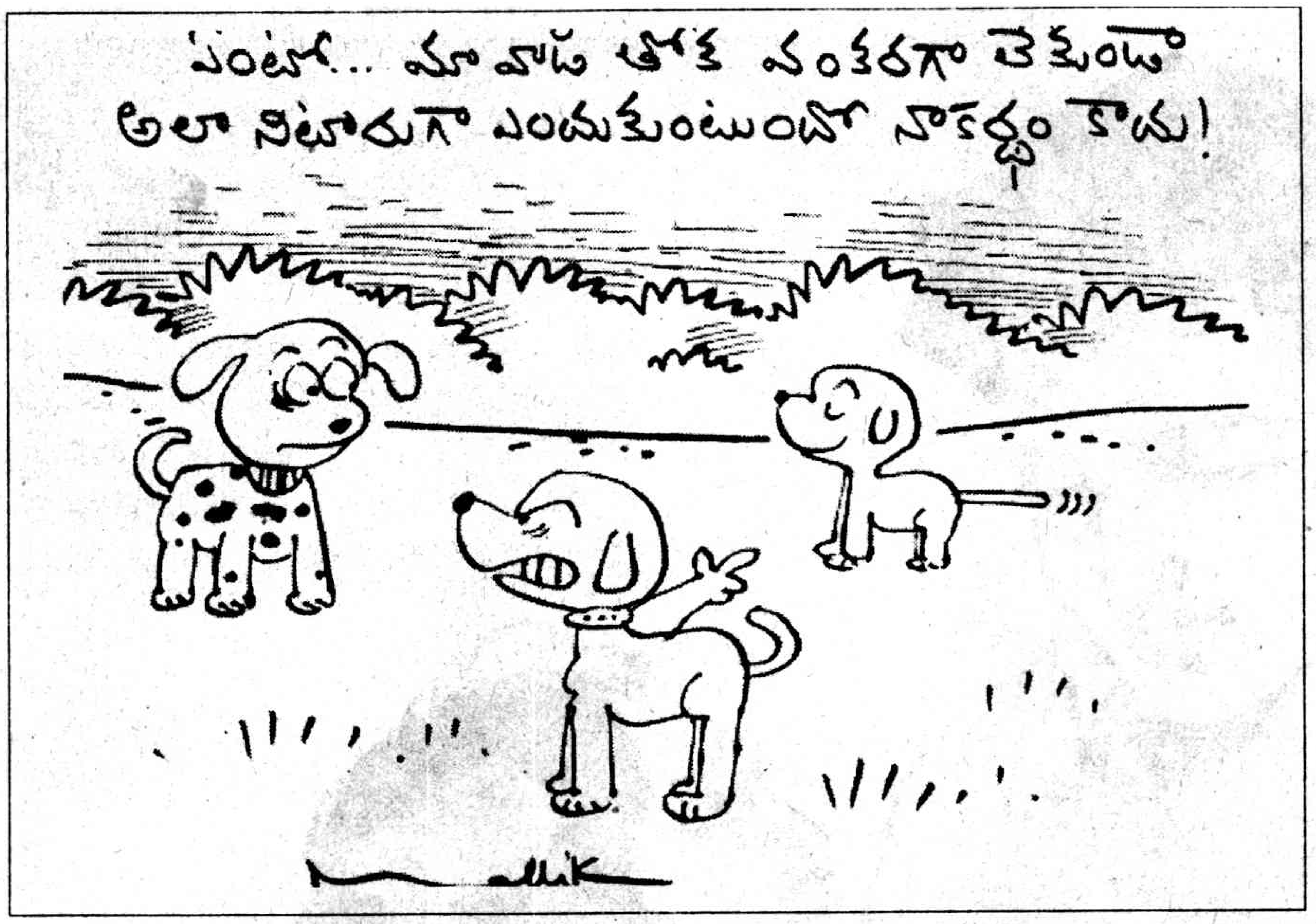

అంతే కోరికతో అతన్ని హత్తుకుపోయినట్లుగా నటించింది సునీత.

ఇష్టం వచ్చినట్టుగా ఆమెను ముద్దాడుతున్నాడు. అతని ఒత్తయిన మీసాలు సున్నితమైన ఆమె ఒంట్లో ఎక్కడెక్కడో గుచ్చుకుంటున్నాయి. దేన్నీ కాదనలేదు సునీత.

కాసేపయ్యాక లోపల బెడ్‌రూమ్‌లోనికి తీసుకెళ్ళాడు.

బెడ్రూం మామూలు మధ్య తరగతి బెడ్రూంలా వుంది. డబుల్ కాట్ దానిమీద రకానికో కవర్లున్న దిళ్లు. ఈ మాత్రం దానికే సునీత ఆ బెడ్రూంని సంబరంగా చూసింది. బెడ్‌ని ఆప్యాయంగా తడిమింది. ఈలోపు సునీతని తమకంతో తడువుతున్నాడు...వింతగా మూలుగుతున్నాడు... కళ్లు తేలిపోతున్నాయి...అతని చేతులు నాభి వద్దకు రాగానే నవ్వుతూ అతని చేతుల్ని పట్టుకొని గిల్లింది... ఉలిక్కి పడ్డాడతను... అది సరసం అనుకోలేదు... హటాత్తుగా విడివడి, ఏమైంది సునీతా...'' అన్నాడు... రొప్పుతూ...

కట్ బనీన్, పెరిగిన బొజ్జ కిందకు కట్టిన లుంగీ, అక్కడక్కడ నెరసిన మీసాలు... చాలా గమ్మత్తుగా అనిపించాడు సునీతకి.

క్షణం అతన్ని ఆట పట్టించాలనిపించింది...

''ఏవిటి మాస్టారూ... అంత కంగారు''

అని లుంగీ ముడిమీద చేయి వేసింది.

అతను కొంచెం కంగారు పడ్డాడు...

''రండి మాస్టారూ... నేను వెళ్లాలి'' అంది అతని చేతిని తన భుజం మీద వేస్తూ...

అతనిలో కొంచెం చలనం వచ్చింది. మళ్లీ గట్టిగా అలా వెనక నుంచే సునీతను హత్తుకున్నాడు...

అతని కౌగిలి సునీతకు కూడా కొత్తే... అదో వింతగా విచిత్రంగా అనిపించింది. నరాల్లో విద్యుత్ ప్రవహిస్తున్నట్లుంది. ఇప్పుడిప్పుడే ఆమెలో వేడి అగ్గి పుల్లలా ప్రారంభమై దావనంలా పెరిగిపోయింది...

అంతే... సునీత అతని వైపునే తిరిగి బెడ్ మీదకు తోసేసింది... అతను వెల్లకిలాపడిపోయాడు... ఆడపులిలా అతని మీద పడేసరికి ఉక్కిరిబిక్కిరయ్యాడు...

''సునీతా... లే... లే...'' అంటోంది నలభై ఐదేళ్ల వయసు...

''ఫర్వాలేదు... ఫర్వాలేదు... ఏం కాదు... నన్నాపకండి'' అంటోంది పదారేళ్ల పరువం...

చివరకు నలభైఐదే గెలిచింది... ఆమె తమకాన్ని తట్టుకోలేని అతను సునీతను తోసేసి... 'నీకు కావాలసినంత డబ్బిస్తాను... పై చదువులు చదువుకో... ఇప్పుడొద్దు తరువాత'' అన్నాడు.

సునీత కోరికతో కాలిపోతుంది. ఆమెలో ఆవేశం భగ్గుమంది...

ఒక్కసారి అతన్ని చూసింది... 'ఛీ'.. అందామనుకొని ఓ క్షణం ఆలోచించింది... ఆ 'క్షణం' సునీత జీవితాన్నే మార్చివేసింది...

సునీత అందాల కళ్లతో తాగుతూ 'కిక్' ననుభవిస్తున్న విఘ్నేష్ హెడ్మాస్టర్ రగిల్చిన అగ్నిని తన అగ్గితో బూడిద చేస్తాడనుకొంది. కానీ తనకేంటి లాభం... 'గివ్ అండ్ టేక్' పాలసీ అమల్లో పెట్టింది.

పదారేళ్లప్పుడు రగిలిన కోరికని ఏడేళ్లు తనకంటే చిన్నవాడయిన పక్కింటి గోపాలంతో తీర్చుకొంటుంది కానీ ఇంతవరకూ సమవుజ్జీ దొరకలేదు...

ఇప్పుడు విఘ్నేష్... రేసుగుర్రంలా ఉన్నాడు... అందుకే ఏమీ తెలియనిదానిలా పురుషస్పర్శ ఎలా వుంటుందో తెలీని అమాయకురాల్లా ఉద్యోగం అడిగింది.

దానికి విఘ్నేష్ తనని అడుగుతాడని తెలుసు. ఇలా అడగడానికి కూడా కారణం ఉంది.

ఆరోజు-

విఘ్నేష్ ర్యాంకి తెల్లజాకెట్, నీలిరంగు సిల్క్ చీర, బ్రా లేకుండా వెళ్లింది. జాకెట్ మీద కావాలని మగ్గు నీళ్లు పోసుకుని వెళ్లింది.

''గుడ్ మార్నింగ్ అండీ... ఇప్పుడే బట్టలు జాడించి హడావుడిగా వస్తున్నాను... మళ్లీ మీరెళ్లిపోతారేమోనని వచ్చాను'' అంది.

విఘ్నేష్ ఆమె మొహం చూడ్డం లేదు... తడిసిన గుండెల్ని తనివి తీరా చూస్తున్నాడు... సునీత గర్వంగా నవ్వుకుంది...

ఆమె నడుం మీద చీరని పక్కకు జరిపింది. నడుం మడత, నాభి విఘ్నేష్‌ని వివశున్ని చేశాయి...

ఉద్యోగం గురించి అడిగింది...

ఓ.కె అన్నాడు... రేపు రమ్మన్నాడు...

మరుసటి రాత్రి-

కాటన్‌చీర, కాటన్ బ్లౌజు వేసుకుని వెళ్లింది.

విఘ్నేష్ సిగరెట్ తాగుతూ కిటికీలో కూర్చుని వున్నాడు.

సునీతని చూడగానే కంగారుగా లేచి ''రండి'' అన్నాడు...

''నా ఉద్యోగం...''

''మరి...'' నీళ్లు నములుతున్నాడు...

ఇదేమీ పట్టనట్టు మంచం మీద దుప్పటిని చూసి ''కొత్త దుప్పటి'' అంది...

దుప్పటి పరిశీలిస్తున్నట్టుగా సునీత వంగే సరికి విఘ్నేష్ నరాలు జివ్వుమన్నాయి.

ఆమె గుండెలు, నడుం వంపు విఘ్నేష్‌ని ఆగనీయలేదు...

అలాగే వెళ్లి కౌగిలించుకున్నాడు...

''మరి... నా ఉద్యోగం...''

''ఎల్లుండి అప్పాయింట్‌మెంట్... ఆరువేలు జీతం...''

విఘ్నేష్‌ని ముద్దుల్లో ముంచెత్తింది...

జాకెట్ హుక్స్ విప్పబోయి ఆశ్చర్యంతో ఆగిపోయాడు. ''నీకెందుకు పని'అని నేనే హుక్స్ పెట్టుకు రాలేదు'' అంది...

నిజంగా విఘ్నేష్ రేసు గుర్రం అయ్యాడు... పదేళ్లుగా సమఉజ్జీ లేక అల్లల్లాడిన సునీత మేను విఘ్నేష్ చేతిలో మైనపు ముద్దలా కరిగిపోతుంది...

ఆరాత్రి తెల్లవారేసరికి సునీతకు ఐదువేల జీతమే కాదు..... మెయింటెనెన్స్‌కి కూడా అగ్రిమెంటయ్యింది...

విఘ్నేష్ వీక్‌నెస్ మీద దారుణంగా దెబ్బకొట్టిన సునీతకి చాలా గర్వంగా అనిపించి ఇంటికెళ్లింది.